

37. ЗАПЛАКАЛО Е МАРИОВО

♩ 90

За-пла-ка-ло е Ma - ri - o - vo, за-пла - ka - lo,
 за тој ми Го́рѓи, Го́рѓи Су - га - ре ка - де си Го́рѓи
 се - га да дој - диш, ле-ле, да дој диш,
 од душ-ма-ни-те да не кур - ту - лиш.

Заплакало е Мариово, заплакало,
 за тој ми Го́рѓи, Го́рѓи Сугаре
 Каде си Го́рѓи сега да дојдиш
 леле да дојдиш.
 Од душманите да не куртулиш.

Сега за скоро, јас ќе дојдам, ќе пристигнам,
 со триесет одбрани момчиња
 сите со куси малихери, малихери
 сите со нагант леворвери.

Слушај бре Го́рѓи, Го́рѓи Сугаре послушај,
 ако ти сакаш за да куртулиш.
 Накачи горе кајчукарите, кај манастирот
 ако ти сакаш да куртулиш.

Тогај извикна Го́рѓи Сугаре провикна
 на неговата верна дружина
 Клавајте гуњи пушки, леле пушки,
 зашто се камен тешко најдува.

Тогај извикна Го́рѓи Сугаре провикна
 од Демир Хисарските планини:
 слушам ве народ, народ поробен,
 леле поробен.
 Слушам ви гласој, гласој жалосни.

Колку ми тргна Го́рѓи Сугаре да оди
 во тоа село Паралово
 бог да убие шпијуните Параловци
 Го́рѓија што ми го предадоа.

Тогај се Го́рѓи излага, прелага
 накачи горе кајчукарите
 кога ќе види што ќе види Го́рѓи Сугаре
 од сите страни Го́рѓи сардисан.

Згрмеа пушки, пушки аскерски, крватни
 сета дружина му ја убија!
 Тогај извади нагант леворвер Го́рѓи Сугаре
 самиот крвта си ја пролеа, леле пролеа.
 Жив на душмани не се предаде.